

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan da godt forstå, at fru Birthe Rønn Hornbech helst ville have, der ikke var nogen debat om denne lovændring. Det er jo ikke rart, hvis man gerne vil stå som en, der forsvarer retssikkerheden, så at blive angrebet så hårdt, som det er sket, når Advokatrådet og Dommerforeningen kommer og siger, at dette lovforslag er noget, der ikke hører hjemme i en retsstat.

Når man har så hård en debat, at dommere begynder at sige fra, og man begynder at tale om forfatningskrise, fordi landets dommere i nogle tilfælde siger, at denne her lov simpelt hen er så vidtgående, at de ikke vil være med til at anvende den i deres retssal. Når vi er der, hvor politifolk siger, at de mener, at den krise, der nu er mellem domstol og lovgiver, er så alvorlig, at de ikke mener, at man skal vedtage denne her lov, og selv om der er politifolk, der synes, at de skal have de ændringer, der er her, så mener de alligevel ikke, at man skal vedtage det, så kan jeg godt forstå, at fru Birthe Rønn Hornbech er sur over det, men sådan er demokratiets vilkår, i hvert fald indtil man også indskrænker det.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Der er jo ikke meget i dag under debatten, der ikke allerede har været diskuteret talrige gange, og jeg tror, at man med hensyn til det her forslag ligesom med hensyn til forslaget om den europæiske arrestordre må konkludere, at der er nogle punkter, hvor det ikke er muligt at nå til politisk enighed, fordi der simpelt hen er to forskellige opfattelser af, hvad der er den rimelige vej at gå, også med hensyn til den måde vi udformer retsplejeloven på.

Der har været talrige samråd, og mange af de synspunkter, som i dag er blevet gjort gældende fra talerstolen, herunder om de begrænsninger der er af aktindsigt, anvendelsen af civile agenter og anvendelsen af anonyme meddelere osv., er noget, som er besvaret ekstremt udførligt. Der er afholdt mange samråd, også åbne samråd, og det betyder, at de borgere, der er interesseret i at se, hvilke besvarelser der er afgivet, og hvad snittet har været, har fri adgang til det meget omfattende materiale, der allerede ligger. Det har fru Elisabeth Arnold jo også allerede reklameret for i sit indlæg, og det synes jeg er fair nok; jeg synes også, det er fair nok, at der er en politisk uenighed.

Men jeg må sige, at der er ét punkt, hvor jeg må give både hr. Morten Bødskov og fru Birthe Rønn Hornbech ret, og det er i hele den mærkelige diskussion, der lige pludselig er blevet flettet ind omkring anvendelsen af anonyme vidner.

Dette lovforslag, som vi behandler i dag, går ikke ind og ændrer på den lovændring, der kom sidste år, for så vidt angår anvendelsen af anonyme vidner. Der er ingen ændring af retstilstanden, og det betyder naturligvis også, at når nogle nu forsøger at, om man så må sige, skabe et kunstigt problem for Socialdemokratiet, så synes jeg ikke, det er rimeligt. Jeg synes ikke, det er rimeligt, for dette lovforslag går på ingen som helst måde ind og siger, at reglerne for anonym vidneførsel skal ændres som følge af, at vi ændrer retsplejeloven på andre punkter.

Jeg erindrer – jeg tror, det var under førstebehandlingen, eller også var det under et af de talrige samråd – at fru Anne Baastrup fremførte det synspunkt, at det var synd for de mennesker, der var civile agenter, og de skulle have en stor vidnebeskyttelse, fordi det var et farefuldt hverv, de begav sig ud i. Men vores opfattelse var meget klar: Civile agenter, der jo ofte kommer fra det kriminelle miljø, som nu ikke behøver at være den samme gruppe, det kan være et andet miljø, som også tilhører den samme kriminelle del, vil naturligvis i deres vidneforklaring have stor betydning for den tiltaltes forsvar. Derfor træder retsplejelovens anvendelse af anonyme vidner under ingen omstændigheder i kraft, det kan simpelt hen ikke lade sig gøre, og det er også meget klart besvaret i det spørgsmål, som fru Line Barfod refererer til.

Jeg kan så høre, at Enhedslisten og andre ser et problem i, at man ikke vil sammenkæde den lovgivning med det regelsæt, der kom sidste år, men det er med fuldstændig velberåd hu. Der blev lagt et snit sidste år, der gælder alle; mens det her lovforslag omhandler noget helt andet. Derfor synes jeg faktisk ikke, at det er rimeligt, at man under tredjebehandlingen af det her lovforslag pludselig begynder at genoptage behandlingen af et lovforslag, der er vedtaget af Folketinget, og hvis tilstand og hvis anvendelse overhovedet ikke påvirkes af det, vi diskuterer i dag.

Så jeg må sige, at på det punkt synes jeg, at det er lidt forkeret, at debatten nu farer ud ad en tangent, hvor den på intet som helst tidspunkt skulle have været. Jeg synes, at det med hensyn til mange af de andre synspunkter er fair og ri-